

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

FIRE OF LOVE
Estats Units, 2022
Direcció: Sara Dosa
Durada: 93 min
Gènere: documental
Idioma: anglès
Data d'estrena: 26/08/2022

Una bellesa amb efectes devastadors

Sóc d'un poble construït damunt d'una roca basàltica formada amb la solidificació de lava volcànica en una vall. I és així que sóc d'una comarca amb volcans adormits que creen l'imaginari que podrien despertar-se. M'he permès fer aquest preàmbul personal a propòsit de la meua expectació davant de *Fire of Love*, documental de la nord-americana Sara Dosa que aborda la fascinació d'una parella (el geòleg Maurice Krafft i la geoquímica Katia Conrad: Katia Krafft, després que es cassessin l'any 1970) pels volcans. Més que una fascinació, una passió compartida que va originar una relació amorosa sempre lligada a l'observació, l'estudi, l'anàlisi i les prediccions incertes sobre aquestes muntanyes singulars pel fet de tenir un cràter que, si està en actiu, expulsa materials líquids, gasos o sòlids des de l'interior de la terra. Una fascinació per una cosa tan bella com terrible pels seus efectes destructius quan entra en erupció. Només cal tenir present l'atenció a les imatges de l'erupció recent del volcà de La Palma, tot i la seva banalització com un espectacle televisiu tremendista, per considerar que hi ha una fascinació compartida pels volcans, encara més si estan en actiu, a banda del lloc d'origen de cadascú i del fet que només de manera excepcional se'n deriva una dedicació estudiosa com la dels Krafft: en un fragment d'una de les nombroses entrevistes (sigui a la parella, que va fer-se famosa als anys 70 i 80, o a un dels seus membres) que aprofita el documental, Maurice afirma que, de fet, hi ha poquíssims vulcanòlegs, als quals defineix com aquells que estudien els volcans en actiu. Creia que s'ha de tenir coratge per arriscar-se a fer-ho. Ell, en tot cas, ho tenia clar: "Prefereixo una vida curta i intensa que una de llarga que sigui monòtona i avorrida". Fins i tot el film apunta el seu caràcter temerari mentre que, sense deixar d'arriscar-se en la seva comesa, Katia s'hi mostra més prudent i inclús contrària a certes "aventures" del marit, com ara travessar un riu d'aigües sulfúriques. En la passió compartida, traduïda en desig de coneixement i en audàcia, s'hi entreveu un diferent capteniment masculí i femení.

Maurice i Katia Krafft eren alsacians, de manera que tenien a prop les muntanyes de Les Vosges amb els seus antics volcans. La seva "passió volcànica", però, va despertar-se a Stromboli. Sobretot en el cas de Maurice, que poc després que Rossellini rodés a l'illa la seva cèlebre pel·lícula amb Ingrid Bergman l'any 1951, va observar-hi una petita erupció del volcà. Només tenia set anys. Hi va tornar quan en tenia 19. Aleshores Katia, mentre estudiava geoquímica a la universitat d'Estrasburg a primers dels anys 60, també havia observat una erupció de l'Stromboli, recollint-ne mostres de gasos i roques per analitzar-los. Maurice i Katia es van conèixer el 1966 i, com és propi dels personatges llegendaris, hi ha diferents versions pel que fa a la primera trobada en què van emmirallar-se i van començar a enamorar-se a través de la passió compartida pels volcans. De les diferents versions de

l'encontre inicial en deixa constància *Fire of Love*, a través de la veu narrativa dita en off per la cineasta i artista Miranda July. Es van conèixer casualment en un banc de la universitat d'Estrasburg? En l'estrena d'una pel·lícula del vulcanòleg Haroun Tazieff? En una cita a cegues en un cafè? No hi ha documentació, només unes fotografies, dels seus primers anys, mentre que, a banda de les esmentades entrevistes, Sara Dosa ha comptat amb un material d'arxiu esplèndid: les fotografies de Katia i les filmacions de Maurice (i amics seus) dels volcans en erupció; imatges que, apareixent-hi ells, testimonien el seu treball i també el fet que, malgrat que diguessin que les creaven per finançar les recerques com a vulcanòlegs amb llibres il·lustrats i pel·lícules, les realitzaven amb consciència de fotògrafa i de cineasta.

Se suposa que en aquella primera trobada van parlar de l'Stromboli, però també de l'Etna, que va ser el primer volcà en erupció observat per Katia, la qual havia convençut els seus pares perquè la duguessin a veure'l. S'hi va enganxar per sempre més: "Un món de pedra, un món mineral; quan arriba la nit i es veuen les colades de lava, és bellíssim; la meua impressió en veure aquella terra viva va confirmar tot el que havia imaginat". Sempre més a la recerca d'aquesta bellesa, Katia i el seu marit també van comprovar els efectes destructius de les erupcions. A finals dels anys seixanta, decebuts de la lluita política i en certa manera dels humans, van consagrar-se plenament als volcans: un foc on dos amants van trobar el seu lloc en el món. Amb el temps, havent observat la destrucció tant dels volcans vermells (suposadament més previsibles pel que fa al recorregut de la lava) i dels grisos explosius, van tornar-se a sensibilitzar pels humans. Més encara després que el govern de Colòmbia no fes cas a la seva advertència sobre la necessitat d'evacuar la població pròxima al volcà Armero, l'erupció del qual, a l'any 1985, va causar més de 25.000 morts. Sis anys després, el flux piroclàstic del volcà Uzen, a prop de Nagasaki, va atrapar-los mortalment. Convertits en llegenda, Sara Dosa n'aporta un film apassionant en bona part gràcies a les imatges dels propis vulcanòlegs capturades al Nyragongo (Zaire), Krafla (Islàndia), Santa Helena (a l'Estat de Washington) i, entre altres, el Piton de la Fournaise (illa de la Reunió).

Imma Merino
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona